

XXXV.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Mønstringer af Skibsmandskaber.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 22de Januar 1872.)

De mægældende Bestemmelser for Mønstring af Skibsmandskab kræve for Skibe i indenrigs Fart og for Smaafartøier paa ikke over 10 Register Tons samt for Damp- og Paketkibe i stadig Fart til fremmed Sted Udmonstring af Mandskabet for Mønstringsbestyreren, naar Skibet første Gang i Kalenderaaret begynder sin Fart, og Afmonstring ved Udgangen af Kalenderaaret, og desuden Ud- eller Afmonstring, naar der i Aarets Løb foregaar Til- eller Afgang i Besætningen, hvorhos det er gjort Skibsførerne til Pligt, hver Gang de toldklarerer ved et danff Toldsted, at forevise deres Skibsbemandingslister for vedkommende Toldbembedsmænd. Heri gjør Forflaget kun den Forandring, at Fordringen om Afmonstringen ved Aarets Udgang falder bort som formentlig unødvendig. Med Hensyn derimod til de øvrige Skibe i udenrigs Fart førdres der for Tiden ikke blot Ud- eller Afmonstring, naar der sker Til- eller Afgang i Besætningen, men overhovedet Udmonstring ved Begyndelsen og Afmonstring ved Slutningen af enhver Reise, selv om der ikke sker nogen Forandring af Skibsmandskabet, og ligeledes Udmonstring, hver Gang Skibet paa Reisen toldklarerer om end nok saa ringe en Del af sin Ladning ved et danff Toldsted. Det er efter Udvalgets Formening med god Føie, at det saavel i Bemærkningerne til Lovforflaget som i Betænkningen fra Folkethingets Udvalg i forrige Samling over Lovforflaget om Forhyring af Esfolk (s. Tillæg B. Sp. 1417—1430) gjøres gjældende, at disse gjentagne Mønstringer, selv uden Hensyn til

en ikke ringe Betydning, paa forskjellige Maader ere til Ulempe for Skibsfarten og da navnlig for Skibe i kortere udenrigs Fart, der gjøre flere Reiser om Aaret og derhos ofte saavel paa Ud- som Hjemreisen anløbe flere danffe Havne for at lade eller løse en Del af deres Ladninger. Udvalget tiltræder derfor ganske Lovforflaget, forsaavidt det ophæver disse forældede Bestemmelser og lader alle Skibe i udenrigs Fart gaa ind under de ovenfor nævnte for Skibe i indenrigs Fart gjældende Regler, hvilke i det Hele maa anses for hensigtsmæssige.

Hvad angaar Lovforflagets Enkeltheder, skal man fremsætte følgende Bemærkninger. At Bestemmelserne i §§ 1—2 ville medføre en Indskrænkning af Skibsførernes Forpligtelser til i Gehold til Lov af 12te Mai s. A. § 2 at anskaffe nye Afregningsbøger til Mandskabet ved enhver Udmonstring, selv for kortere Reiser, naar Mandskabet forlanger det, anser man som en Fordel ved Forflaget. — Udvalget tror, at den i § 3 fordrede strengere Kontrol bør gjælde for enhver Indkaldelse. Det er nemlig af Bigtighed et blot af Hensyn til en ligelig Fordeling af Bærnebyrden iblandt de Befarne, men ogsaa for at undgaa den Forstyrrelse i Skibsfarten, den i Bærnepligtsloven forudsatte anden aarlige Indkaldelse vil forvolde, at man, ligesom i de senere Aar har været Tilfældet, kan faae befarent Mandskab nok for hele Aaret af Bærnepligtige uden Tøgt ved den første Indkaldelse, og man finder derfor ikke Anledning til at svække den til dette Dieneds Opnaaelse nødvendige Kontrol, saameget mindre som den derved nødvendige Ud-